

L'ànima de l'arxiu comarcal d'Olot

Amb motiu del seu 25è aniversari, aquest equipament ofereix una visió íntima dels seus usuaris emblemàtics

L'exposició esdevé també un reconeixement als historiadors no professionals

Aspecte general del muntatge, que es pot visitar aquest mes i el que ve a les instal·lacions del Torin. Foto: R. E.

Mossèn Pagès, a qui les Preses deu bona part de la seva historiografia, s'adormia a la taula de consulta; la Teresa Teresona Planagumà era la filòloga de capçalera de la casa, la persona a qui recorrien en cas de dubtes lingüístics, i, sobretot, una amiga; a Alexandre Cuéllar li costava déu i ajuda fer recerca perquè el que l'apassionava de veritat era escriure i de tant en tant li havien de llogar algú que furgués entre els papers enloc d'ell; Ricard Jordà, pessimista de mena, veia sempre l'ampolla mig buida i l'havien d'animar... Als arxius comarcals, com el de la Garrotxa, s'hi passen hores i hores historiadors no professionals, investigadors incansables atiatats per una vocació que acaben fent de les sales de

llibres i documents antics la seva segona llar. I dels arxiviers de la casa, uns amics i confidentes. Amb motiu del seu 25è aniversari, l'arxiu olotí ha organitzat una exposició que, encertadament, se centra no pas en el fons que guarda, els seus tècnics o les seves publicacions, sinó en els seus usuaris. "Sense aquestes persones, quin sentit tindria un arxiu?", reflexionen els promotors de la iniciativa. L'exposició, titulada In memoriam, té de protagonistes deu usuaris traspassats, dels quals s'explica l'ofici, el camp de recerca en què solien treballar i les obres publicades. El més important de tot, però, és la visió que d'ells dona l'arxiver Antoni Mayans –amb la col·laboració del seu col·lega Xavier Puigvert– a còpia d'anècdotes com les que hem esmentat al principi i descripcions que donen fe de fins a quin punt pot arribar la relació de la gent de l'arxiu amb l'usuari. És especialment colpidora la manera com Mayans rememora el dia que un dels investigadors més assidus li va anunciar la seva malaltia: "En la complicitat que proporcionava la primera hora d'aquell matí d'estiu, sols a l'arxiu, en Jordi Pujiula em va confessar: «Em moro.»

Els deu seleccionats per a la mostra són Ricard Jordà (1930-1991), empleat de banca, autor, per exemple, d'Entre ferrandistes i napoleònics. La Guerra del Francès a Olot (1988); Manuel Grau Montserrat (1928-1992), professor d'universitat, autor de La juderia de Besalú(1997); Josep Maria de Solà-Morales (1905-1996), advocat i hisendat, que va escriure La immigració francesa a Olot als segles XVI-XVIII (1970); Salvador Reixach (1956-2000), professor d'institut, la principal obra del qual és Santa Pau (1998); Robert Bayer (1940-2001), mestre, autor de Tortellà(1991); Joan Pagès i Pons (1921-2002), capellà, que té en la seva bibliografia Les Preses i el monestir de Sant Benet de Bages(1984); Teresa Planagumà (1958-2005), filòloga, editora d'Escrits diversos de Josep Berga i Boix en el 150è aniversari del seu naixement(1987); Alexandre Cuéllar (1913-2006), secretari municipal i escriptor, autor d'El Teatre Principal(1989); Ramon Llongarriu (1923-2006), professor mercantil, que va deixar La meva Garrotxa. Un antic i oblidat país (1990), i Jordi Pujiula (1947-2011), metge psiquiatre, autor de Dictadura, República i Guerra Civil (2005). El disseny de l'exposició, d'una sobrietat elegant, el firma l'equip Tinta de Calamar. Es podrà visitar fins al 24 de febrer.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-01-2013 Pàgina 13

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/607295-lanima-de-larxiu-comarcal-dolot.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss